

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascensi proficere cupientium utilitatem ac
subsidium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 21. De Taciturnitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

assignari possunt. 1. *Natura*: quam regulam
 Cicero his verbis: naturam sequamur, & ab
 quod abhorret, oculorum auriúmque appro
 fugiamus, nam, ut rectè S. Ambrosius advertit,
 catum placet, motum natura informet. Siqui
 rura vitij est, industria emendet; ut ars deli
 desit correctio. 2. *Consuetudo patria*: nam,
 cuique homini, ita & nationi pulchrum est, quod
 quis cum ratione eligit, qui alijs convivere, sua
 societatem gratam efficere desiderat. 3. *Exempla*
lteriorum: id est, qui urbanitatis decorum stud
 conlectantur, & sincerius; hæc enim uti oculis
 lius obijciuntur, ita vim quoque efficaciamque
 majorem ad imitationis desiderium studiumque
 vocandum. Porro quæ regulæ speciatim circa
 divinum, congressionum officia, compellendi
 nem, cultum corporis, incessum, colloquia,
 ctionem corporis & nocturnum decubitus à
 stia præscribantur, copiosè simul & eleganter enu
 tur in aureo libello, qui ab alijs *Astilogus Chri*
stianus, ab alijs *Decorum & Urbanitas morum* scri
 ptus.

§. XXI.

De Taciturnitate.

- I. Est Virtus, immodicum loquendi appetitum
 refrenans, de qua *Sequentia Ascetæ* sunt scienda.
- II. Primum est, ut bene apprehendat necessi
 tatem & utilitatem hujus virtutis. Et necessitas
 dem ex eo oritur, quod, cum homo ex una parte
 animal sociabile, ideóque vel ipsius naturæ insti
 tuta

incitetur ad mutuam confabulationem ; ex altera vero parte ob vitiatam naturam non modicè inclinatur ad vanam recreationem ex superfluis aut vanis colloquijs capiendam, meritò admodum cautus esse debeat, ne in ejusmodi vitium à lingua præcipitetur. Ob quam causam Salomon dixit, Omne aurum & argentum conflandum, frenosque ori rectos faciendos per silentij custodiam ; ut enim nullus equus etiam modestissimus, dum sessorem recipit, sine freno dimittitur ; ita, quantumcunque quis sibi prudens & cautus videatur, semper silentij freno opus habet. Utilitatem verò cognoscet ex eo maximè, quòd silentium meritò ab Ascetis reputetur inter præcipua instrumenta tum perfectionis assequendæ, tum disciplinæ publicæ conservandæ, uti patet tum ex exemplo antiquorum Eremitarum, & testimonio Thomæ Kempensis dicentis : Maximi Sanctorum humana consortia, ubi poterant, vitabant, & DEO in secreto vivere eligebant ; tum ex Religiosarum Familiarum Constitutionibus, quæ omnes præcipuâ curâ præcipiunt & urgent silentij observationem.

III. Alterum caput est, ut pariter bene cognoscat causas potissimas, cur silentium tam strictum semper fuerit requisitum ab omnibus tum Sapientiæ, tum Perfectionis Magistris. Quam quidem geminam assignat S. Basilius. Prior est, ut hâc ratione loqui rectè discamus, quæ ars ob tot circumstantias ad eam requisitas meritò difficillima judicatur. Unde non perinde ut aliæ artes exercitando, sed abstinendo discitur, quia cum homo non sit assuetus tot circumstantijs, quæ ad istam artem requiruntur, sed temerè effutire soleat, quæ in mentem & linguam veniunt, silentium,

ut

ut bene observat citatus S. Basilius, duo ad hunc finem commoda præstat, nempe ut & oblivionem exdurdine pariat; & ad ea, quæ recta sunt, discenda suppeditet. Hinc rectè S. Gregorius dixit: Illi qui veraciter novit, qui priùs bene tacere didicit. Posterior causa est, ut hâc ratione solitudini assuescat, & ad majorem cum DEO & Sanctis familiaritatem disponatur; hinc rectè pius Alceta, subtraxeris, inquit, à superfluis locutionibus, & suis circuitionibus audiendis, invenies tempus sufficiens & aptum pro bonis meditationibus insistendis.

IV. • Tertium est, ut facilem & efficacem præxin pro hac virtute obtinenda, quæ quidem in duobus præcipuè capitibus consistit. 1. Ut accuratam meditationem, quâ commoda silentio servati, & damna violati bene ponderentur, præsertim, firmissimum fiat decretum non loquendi, cum necessitas, utilitas, & caritas requirit. 2. Studeat quisque quotidie in rerum spiritualium gustu proficere; per hoc quippe medium radix vitæ ad confabulandum inclinationis tollitur, & fit

S. Laurentius Justinianus prudenter advertit) dum illo (scilicet Verbi Divini confortio) pascitur, terrenum pabulum non requirat.

